

فرآورده های گوشتی Meat products

S.Bahare Mirpourian

فرآورده های گوشتی

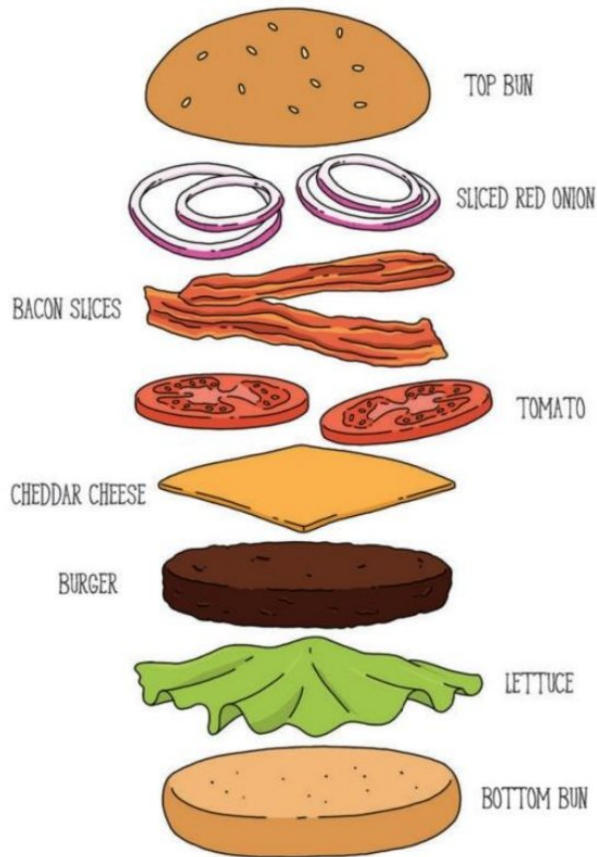
♦ تعریف و ترکیب همبرگر

همبرگر فرآورده ای است که معمولاً از مخلوط گوشت چرخ کرده (گاو، گوسفند یا ترکیب آنها) به همراه افزودنی هایی مثل:

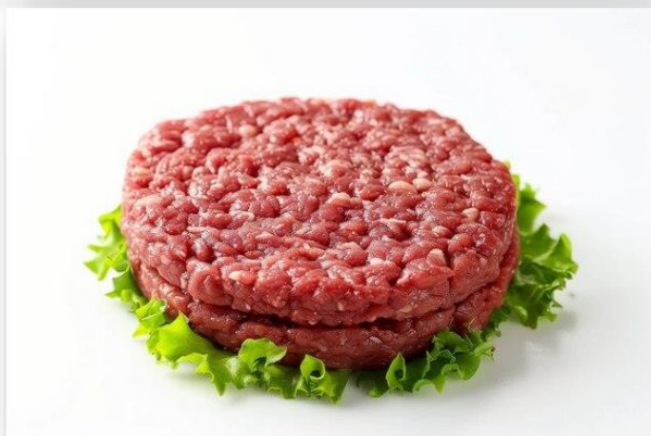
- نمک و ادویه ها (برای طعم)
- سویا یا آرد سویا (امولسیفایر افزایش دهنده آب پذیری)
- فسفات ها (برای بهبود بافت و نگهداری آب)
- پیاز و سبزیجات (در برخی فرمول ها)
- یخ یا آب سرد (برای ایجاد امولسیون مناسب و جلوگیری از چربی سوزی در حین تولید)

بر اساس استاندارد ملی ایران، همبرگر برحسب درصد گوشت به چهار رده تقسیم می شود:

1. همبرگر ممتاز: $\leq 90\%$ گوشت
2. همبرگر درجه ۱: $\leq 60\%$ گوشت
3. همبرگر درجه ۲: $\leq 40\%$ گوشت
4. همبرگر درجه ۳: $\leq 30\%$ گوشت

فراورده های گوشتی

IQF (Individual Quick Freezing)

S.Bahare Mirpourian

◆ مراحل تولید همبرگر صنعتی

۱. دریافت و آماده سازی گوشت
گوشت تازه ، خرد و چرخ می شود.
دما معمولاً زیر 4°C نگه داشته می شود تا هیچ پختی یا دناتوراسیونی رخ ندهد.

۲. اختلاط با افزودنی ها
افزودنی هایی مانند نمک، ادویه، فسفات، پروتئین سویا یا آرد، و گاهی کمی آب یا یخ خرد شده
افزوده می شوند. دما هنوز پایین است (اغلب بین 0°C تا 4°C)
هدف: یکنواخت سازی بافت است.

۳. فرم دهی (شکل دهی)
همبرگرها توسط دستگاه فرم دهنده به شکل دیسک در می آیند.
دمای خمیر باید پایین بماند تا ساختار چربی و پروتئین تغییر نکند.

۴. انجماد سریع (IQF)
همبرگرهای خام بلافاصله وارد تونل انجماد می شوند تا دمای مرکز آنها به حدود 18°C - برسد.
هدف: توقف رشد میکروبی و حفظ کیفیت است.

فرآورده های گوشتی

S.Bahare Mirpourian

♦ کنترل کیفی همبرگر

1. کنترل های فیزیکی

- یکنواختی رنگ و شکل
- عدم وجود اجسام خارجی (استخوان، غضروف، ناخالصی)
- بافت مناسب (نه خیلی خشک و نه خیلی نرم)

2. کنترل های شیمیایی

- درصد رطوبت (معمولاً ۵۵-۶۵٪)
- درصد پروتئین (بر اساس نوع همبرگر حداقل معین دارد)
- چربی (حد مجاز مشخص است)
- pH معمولاً حدود ۵.۸-۶.۲
- عدم وجود نیتريت/نیترات اضافی و مواد غیرمجاز

فرآورده های گوشتی

3. کنترل های میکروبی

به دلیل اینکه گوشت چرخ کرده سطح وسیعی برای رشد باکتری دارد، کنترل میکروبی بسیار حیاتی است. مهم ترین میکروارگانیسم های شاخص در همبرگر:

- TVC شمارش کلی میکروارگانیسم ها (نشان دهنده بار میکروبی کلی)
- کلی فرم ها و E. coli: شاخص بهداشت در فرایند
- استافیلوکوکوس اورئوس: در اثر آلودگی از کارکنان یا تجهیزات
- سالمونلا و شیگلا: پاتوژن های خطرناک انتقالی از گوشت خام
- لیستریا مونوسیتوژنز: به ویژه در همبرگرهای بسته بندی شده و سردخانه ای

♦ کنترل رشد میکروبی

- استفاده از گوشت تازه و بهداشتی
- نگهداری مواد خام در دمای پایین ($0-4^{\circ}\text{C}$)
- انجام سریع پس از تولید (حداقل -18°C)
- جلوگیری از آلودگی متقاطع (وسایل، سطوح، دست کارکنان)

فرآورده های گوشتی

S.Bahare Mirpourian

♦ تعریف و ترکیب سوسیس

سوسیس فرآورده ای است که از مخلوط:

- گوشت قرمز یا مرغ (چرخ شده)
 - چربی حیوانی (برای ایجاد طعم و بافت)
 - مواد پرکننده (مثل آرد یا پروتئین سویا)
 - یخ یا آب سرد (برای ایجاد امولسیون و جلوگیری از جدا شدن چربی)
 - ادویه و چاشنی ها (مثل فلفل، سیر، جوز هندی)
 - افزودنی های مجاز (فسفات ها، نیتريت سدیم برای ماندگاری و جلوگیری از بوتولیسم)
- ← تهیه و سپس حرارت دهی (پخت، دوددهی یا بخارپز) می شود.

فرآورده های گوشتی

◆ انواع سوسیس

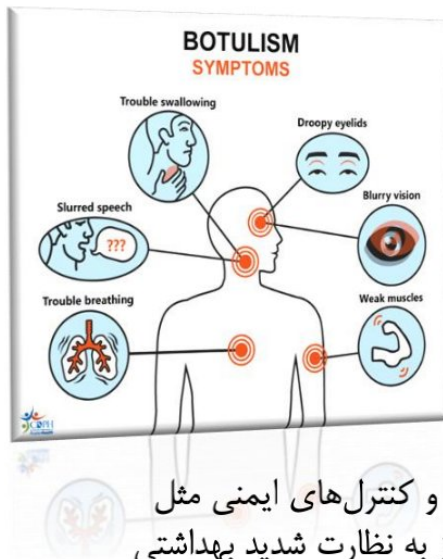
- سوسیس خشک/دودی: تخمیر لاکتیکی، رطوبت کمتر و ماندگاری بیشتر
- سوسیس نیمه خشک: مثل سالامی
- سوسیس تازه: نیازمند نگهداری سرد و مصرف سریع
- سوسیس پخته شده: رایج ترین نوع در ایران (سوسیس کوکتل، فرانکفورتر و ...)

◆ مراحل تولید سوسیس (پخته)

1. انتخاب گوشت و آماده سازی
2. چرخ کردن و اختلاط با یخ و افزودنی ها = ایجاد خمیر امولسیون
3. پر کردن در پوشش ها
4. حرارت دهی (پخت یا دوددهی) برای غیرفعال کردن میکروب ها و تثبیت رنگ و طعم
5. سرد کردن و بسته بندی
6. نگهداری در دمای سردخانه ای ($0-4^{\circ}\text{C}$) یا انجماد

فرآورده های گوشتی

✓ سوسیس یک محصول پررطوبت، چرب و بدون اکسیژن (به خصوص بعد از بسته بندی و کیوم یا در پوشش) است. اگر فرآیند حرارت دهی، افزودن نیتريت و نگهداری سرد به درستی انجام نشود، محیط بسیار مناسبی برای رشد کلوستریدیوم بوتولینوم خواهد بود. این باکتری می تواند سم تولید کند و مصرف کننده را دچار بوتولیسم کند.

- بوتولیسم یک مسمومیت غذایی حاد است که بر اثر مصرف سم بوتولینوم Botulinum toxin ایجاد می شود.
- این سم توسط باکتری کلوستریدیوم بوتولینوم Clostridium botulinum تولید می شود.
- باکتری: بی هوازی مطلق (در شرایط بدون اکسیژن رشد می کند)
- شکل: باسیل گرم مثبت، اسپورزا (اسپورها مقاوم به حرارت و شرایط سخت هستند)
- سموم: یکی از قوی ترین سموم شناخته شده در دنیا

✓ بوتولیسم در سوسیس زمانی رخ می دهد که شرایط بی هوازی و مناسب برای رشد *C. botulinum* فراهم شود و کنترل های ایمنی مثل نیتريت، پخت کامل و نگهداری سرد رعایت نشود. به همین دلیل، سوسیس یکی از محصولات ایمنی است که همواره نیاز به نظارت شدید بهداشتی دارد.

✓ نیتريت علاوه بر تثبیت رنگ و طعم در سوسیس، مهم ترین خط دفاعی در برابر بوتولیسم است. اگر نیتريت حذف شود (مثلاً در محصولات "بدون نیتريت") باید از روش های جایگزین مثل کنترل pH، استفاده از نگهدارنده های طبیعی (عصاره کرفس، رزماری) و پاستوریزاسیون دقیق استفاده شود.

فرآورده های گوشتی

♦ کنترل کیفی سوسیس

1. کنترل های فیزیکی

- یکنواختی بافت (عدم وجود تکه های بزرگ چربی یا غضروف)
- رنگ ثابت و بدون لکه های تیره
- قطر و طول یکنواخت در هر دسته

2. کنترل های شیمیایی

- رطوبت: بسته به نوع سوسیس (معمولاً ۵۰-۶۵٪)
- پروتئین: حداقل مشخص (مثلاً ۱۲٪ برای برخی انواع)
- چربی: نباید از حد مجاز بالاتر باشد
- pH حدود ۶-۶.۵ پس از پخت
- افزودنی ها: نیتريت در حد مجاز
- عدم وجود مواد غیرمجاز

فرآورده های گوشتی

3. کنترل های میکروبی

چون سوسیس از گوشت چرخ شده درست می شود، مستعد آلودگی میکروبی است. مهم ترین شاخص ها:

- TVC شمارش کلی میکروارگانیسم ها (نشان دهنده بار میکروبی کلی)

- کلی فرم ها و E. Coli شاخص بهداشت فرایند

- استافیلوکوکوس اورئوس: از طریق کارکنان یا تجهیزات

- سالمونلا و شیگلا: مهم ترین پاتوژن های منتقله از گوشت خام

- لیستریا مونوسیتوژنز: به خصوص در سوسیس های سردخانه ای و بسته بندی شده

- کلستریدیوم بوتولینوم: خطر جدی در سوسیس های دودی و خشک بعلت شرایط تخمیر (نیترات برای کنترل آن استفاده می شود)

♦ کنترل رشد میکروبی

- استفاده از گوشت تازه و مواد اولیه با کیفیت

- رعایت بهداشت در فرایند (دستگاه ها، کارکنان، محیط)

- استفاده کنترل شده از نیتريت برای جلوگیری از رشد کلستریدیوم بوتولینوم

- نگهداری در دمای سردخانه ($0-4^{\circ}\text{C}$) یا انجماد

- بسته بندی بهداشتی (در برخی موارد بسته بندی MAP یا وکیوم)

S.Bahare Mirpourian

فرآورده های گوشتی

♦ تعریف و ترکیب کالباس

کالباس فرآورده ای است از:

- گوشت چرخ شده (قرمز یا مرغ/بوقلمون)
- چربی حیوانی یا گیاهی (برای بهبود بافت و طعم)
- مواد پرکننده و نگهدارنده آب (مثل پروتئین سویا، نشاسته)
- ادویه و افزودنی های مجاز (نمک، فلفل، جوز هندی، سیر، ...)
- فسفات ها (برای امولسیون سازی و نگهداری آب)
- نیتريت سدیم یا پتاسیم (برای تثبیت رنگ و جلوگیری از بوتولیسم)
- آب یا یخ خردشده

فرآورده های گوشتی

◆ انواع کالباس

- کالباس ها بر حسب درصد گوشت و نوع مواد مصرفی به رده های ممتاز، درجه یک و درجه دو و درجه سه تقسیم می شوند.
- کالباس خشک/ دودی: (Salami) رطوبت کمتر، تخمیر لاکتیکی صورت می گیرد
- کالباس نیمه خشک
- کالباس پخته (Cooked): متداول ترین در ایران، بافت نرم تر
- کالباس مخلوط (مرغ، بوقلمون، گوشت قرمز)

◆ مراحل تولید کالباس (پخته)

1. آماده سازی گوشت و چربی
2. چرخ کردن و اختلاط با یخ و افزودنی ها = ایجاد خمیر یکنواخت
3. پر کردن در پوشش با قطر زیاد
4. پخت حرارتی در دمای مناسب تا دمای مرکزی حداقل 72°C
5. سرد کردن سریع IQF
6. بسته بندی در وکیوم یا MAP
7. نگهداری سردخانه ای یا انجماد

فرآورده های گوشتی

♦ کنترل کیفی کالباس

1. کنترل های فیزیکی

- یکنواختی رنگ و بافت
- نبود تکه های غضروف یا استخوان
- قطر ثابت و سطح صاف در صورت برش

2. کنترل های شیمیایی

- رطوبت: معمولاً ۵۵-۶۵%
- پروتئین: حداقل مشخص (مثلاً $\leq 12\%$ برای کالباس درجه یک)
- چربی: حداکثر معین در استاندارد
- pH حدود ۶-۶.۳ پس از پخت
- نیتريت: در محدوده مجاز
- عدم وجود افزودنی های غیرمجاز

فرآورده های گوشتی

3. کنترل های میکروبی

به دلیل قطر زیاد و رطوبت بالا، کالباس به ویژه در مرکز محصول حساس تر از سوسیس است. مهم ترین شاخص ها:

- TVC شمارش کلی میکروارگانیسم ها (نشان دهنده بار میکروبی کلی)

- کلی فرم ها و E. coli شاخص بهداشت فرایند

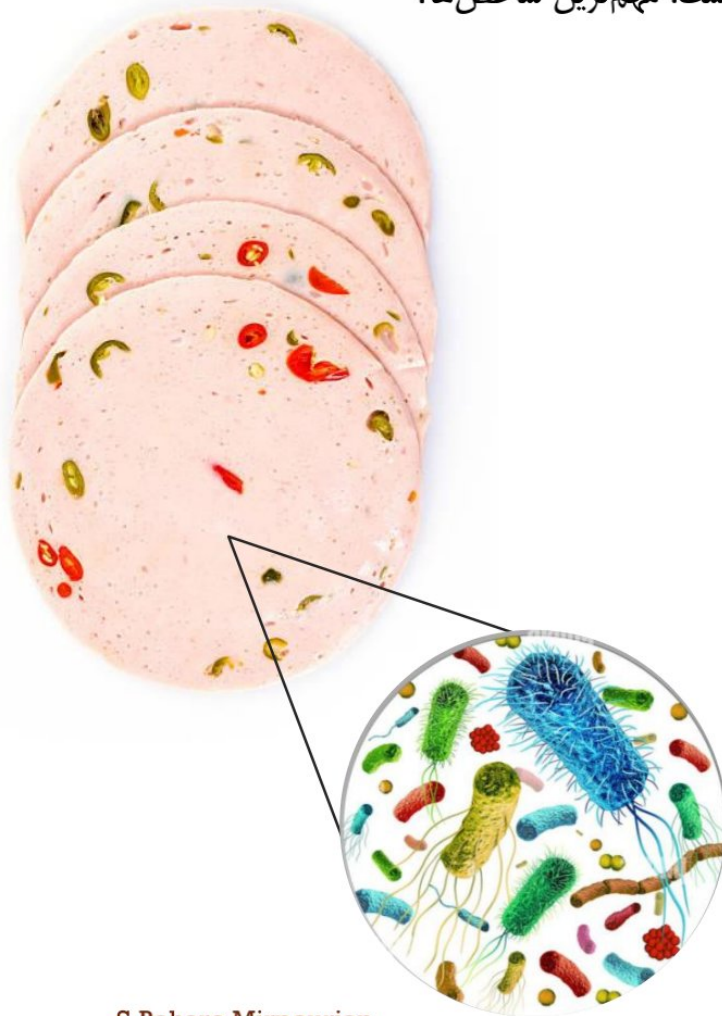
- استافیلوکوکوس اورئوس: از طریق کارکنان یا تجهیزات

- سالمونلا و شیگلا: مهم ترین پاتوژن های منتقله از گوشت خام

- لیستریا مونوسیتوژنز: بخصوص در فرآورده های بسته بندی شده و سردخانه ای

- کلستریدیوم بوتولینوم: به ویژه در محصولات دودی و خشک بعلت شرایط تخمیر

(نیترا ت برای کنترل آن افزوده می شود)

فرآورده های گوشتی

◆ کنترل رشد میکروبی

- استفاده از گوشت تازه و مواد خام سالم
- رعایت بهداشت فردی و محیطی در خط تولید
- پخت کامل دمای مرکزی = 72°C
- سرد کردن سریع پس از پخت برای جلوگیری از رشد باکتری های حرارت دوست
- نگهداری در زنجیره سرد ($0-4^{\circ}\text{C}$)
- استفاده از بسته بندی و کیوم یا اتمسفر اصلاح شده (MAP)
- مصرف در بازه زمانی مشخص (تاریخ انقضا کوتاه است)

✓ در کل، کالباس نسبت به سوسیس حساس تر است چون قطر بزرگ تر، رطوبت بالاتر و فرصت رشد میکروبی بیشتری دارد.

بنابراین کنترل کیفی و میکروبی دقیق تری لازم دارد.

ویژگی

سوسیس/کالباس پخته (متداول در ایران)

سوسیس/کالباس خشک

فرایند اصلی	حرارت دهی در ۷۰-۸۰°C تا پخت کامل	تخمیر لاکتیکی + خشک کردن طولانی بدون پخت
فعالیت آبی (a_w)	بالا	پایین
میزان رطوبت	زیاد	کم
روش ایمن سازی	حرارت + افزودنی نیتريت	pH پایین + کاهش آب
بافت	نرم، مرطوب، یکنواخت	سفت، خشک، چگال و جویدنی
طعم و عطر	ملایم	قوی تر و گاهی کمی ترش بعلت تخمیر
ماندگاری	کوتاه تر، نیازمند یخچال	طولانی، پایدارتر
خطر فساد	بیشتر به دلیل رطوبت بالا	کمتر به دلیل aw و pH پایین
زمان تولید	کوتاه (چند ساعت)	بسیار طولانی (هفته ها تا ماه ها)
قیمت تمام شده	پایین تر	بالا تر
نیاز به پخت قبل از مصرف	اغلب نیاز ندارد چون پخته است	نیاز ندارد چون تخمیر و خشک شده
نمونه ها	سوسیس، کالباس معمولی، فرانکفورتر	سالامی خشک، پیرونی سستی

چرا رشد کلستریدیوم بوتولینوم در سوسیس از سایر محصولات گوشتی محتمل تر است؟

S.Bahare Mirpourian

17

افزودنی های صنعت گوشت

در صنایع گوشتی برای بهبود بافت، طعم، ماندگاری و ایمنی میکروبی از افزودنی های مختلف استفاده می شود. اما برخی از آن ها (مثل نیتريت ها) اگر در حد مجاز کنترل نشوند، می توانند اثرات منفی مثل سرطان زایی داشته باشند. (صنعت ایران تقریباً محصول خشک تخمیری تولید نمی کند، همه فرآورده ها پخته هستند، نه خشک. پس استفاده از نیتريت عملاً ضرورتی ندارد و نیتريت ها مورد استفاده اند).

♦ مهم ترین افزودنی های صنایع گوشت و حدود مجاز آن ها:

۱. نمک (NaCl)

- نقش: طعم دهنده، نگهدارنده آب در پروتئین ها، افزایش ماندگاری
- حد مجاز: معمولاً ۱.۵-۲٪ در فرآورده های گوشتی
- نکته: مصرف زیاد = فشار خون و بیماری های قلبی

۲. نیتريت سدیم یا پتاسیم ($\text{NaNO}_2 / \text{KNO}_2$)

- نقش ۱: تثبیت رنگ صورتی-قرمز در سوسیس و کالباس
- نقش ۲: جلوگیری از رشد کلستریدیوم بوتولینوم (عامل بوتولیسم)
- نقش ۳: طعم دهنده
- حد مجاز: طبق استاندارد ایران و کدکس = ۱۲۰ ppm (میلی گرم در کیلوگرم محصول)

بحث سرطان زایی:

- نیتريت می تواند در حضور آمین ها، نیتروز آمین ها تشکیل دهد.
- نیتروز آمین ها ترکیبات سرطان زا هستند (خصوصاً در معده).
- ریسک تشکیل آنها در فرآورده های گوشتی دودی/سرخ شده بیشتر است.

کنترل:

- استفاده از آنتی اکسیدان ها مثل اسید اسکوربیک (ویتامین C) برای مهار تشکیل نیتروز آمین
- مصرف نیتريت در حد مجاز

افزودنی های صنعت گوشت

۳. فسفات ها (سدیم تری پلی فسفات، دی فسفات و ...)

- نقش: بهبود نگهداری آب، جلوگیری از جدا شدن چربی
- حد مجاز: حداکثر ۰.۳-۰.۵٪ در فرآورده های گوشتی
- مصرف زیاد: اختلال در تعادل کلسیم-فسفر بدن، مشکلات کلیوی

۴. آنتی اکسیدان ها (BHT، BHA، اسید اسکوربیک)

- نقش: جلوگیری از اکسیداسیون چربی (انواع غیر اشباع) و بوگیری نامطلوب
- حدود مجاز:

$$\text{BHA/BHT} \leq 0.02\%$$

- اسید اسکوربیک (ویتامین C) و توکوفرول (ویتامین E) می تواند بیشتر استفاده شود چون ایمن تر است (اما ناپایدار در محیط)

- نکته: BHT و BHA در برخی مطالعات حیوانی اثرات سرطان زایی در دوز بالا داشته اند، ولی در حد مجاز انسانی ایمن شناخته می شوند.
- هردو آنتی اکسیدان های سنتتیک (مصنوعی) هستند که از مشتقات فنلی میباشند و در آزمایشگاه ساخته میشوند.

BHA (Butylated Hydroxyanisole)
BHT (Butylated Hydroxytoluene)

S.Bahare Mirpourian

سرطان‌زایی فرآورده‌های گوشتی

◆ سازمان بهداشت جهانی (WHO, IARC) در سال ۲۰۱۵ اعلام کرد:
گوشت‌های فرآوری‌شده (سوسیس، کالباس، همبرگر صنعتی و ...) در گروه ۱ سرطان‌زا برای انسان قرار دارند.
علت اصلی:

- نیتريت‌ها و نیتروزآمین‌ها
- مواد حاصل از دوددهی (هیدروکربن‌های آروماتیک چندحلقه‌ای مثل بنزوپیرن)
- محصولات حاصل از حرارت بالا هنگام سرخ کردن HCA = (هتروسیکلیک آمین‌ها)
- مصرف زیاد این فرآورده‌ها با سرطان کولورکتال (روده بزرگ) و افزایش خطر بیماری‌های قلبی-عروقی مرتبط است.

- ◆ راهکارهای کاهش خطر
- ✓ استفاده از حداقل مقدار مجاز نیتريت و نیترات
 - ✓ افزودن ویتامین C یا E مهار تشکیل نیتروزآمین‌ها
 - ✓ پخت ملایم به جای سرخ کردن در دمای بالا
 - ✓ کاهش مصرف مداوم سوسیس و کالباس در رژیم غذایی

IARC = International Agency for Research on Cancer
WHO = World Health Organization

S.Bahare Mirpourian

سرطان‌زایی فرآورده‌های گوشتی

جدول مقایسه‌ای دقیق از حداکثر مقادیر مجاز نیتريت و نیترات در محصولات گوشتی بر اساس استانداردهای ملی و بین‌المللی

ماده افزودنی	محصول	اروپا EU (mg/kg)	FDA آمریکا (mg/kg)	ایران (ISIRI) (mg/kg)	WHO / Codex (mg/kg)	توضیح
نیتريت سدیم (NaNO ₂)	سوسیس و کالباس پخته	50	156	50	50	جلوگیری از بوتولینوم و حفظ رنگ
نیتريت سدیم (NaNO ₂)	گوشت فرآوری شده (مثل همبرگر)	50	156	50	50	بیشتر برای پیشگیری از رشد باکتری‌ها و ثبات رنگ
نیترات سدیم (NaNO ₃)	سوسیس و کالباس خشک (دودی)	150-500	120-625	150-500	150-500	در طول زمان به نیتريت تبدیل شده و اثر ضد میکروبی دارد
نیترات سدیم (NaNO ₃)	محصولات خشک (سالامی، پیرونی)	150	700	150	150	ذخیره نیتريت در طول نگهداری

سازمان جهانی بهداشت مقدار مصرف روزانه قابل قبول (Acceptable Daily Intake (ADI) برای افزودنی‌های صنایع غذایی را این‌گونه تعیین کرده:

- برای نیتريت: ۰.۰۷ mg/kg وزن بدن در روز
- برای نیترات: ۳.۷ mg/kg وزن بدن در روز

سرطان‌زایی فرآورده‌های گوشتی

تشکیل نیتروزآمین‌ها (Nitrosamines) یکی از مهم‌ترین نگرانی‌های بهداشتی در گوشت‌های فرآوری‌شده است. ➤

۱. پیش‌سازها

برای تشکیل نیتروزآمین‌ها، دو دسته ترکیب باید در کنار هم باشند:
 آمین‌ها: (Amines) ترکیبات نیتروژنی موجود در پروتئین و اسیدهای آمینه گوشت (به‌ویژه آمین‌های ثانویه مثل دی‌متیل‌آمین، پیرایدین، پیرولیدین)
 نیتريت‌ها: (NO_2^-) که در فرآورده‌های گوشتی به‌عنوان افزودنی برای تثبیت رنگ و جلوگیری از بوتولیسم استفاده می‌شوند.

۲. تبدیل نیتريت به نیتروزکننده‌ها

در محیط اسیدی (مثل معده یا حتی در طی فرآوری گوشت)، نیتريت (NO_2^-) به اسید نیترو (HNO_2) تبدیل می‌شود. اسید نیترو ناپایدار است و به راحتی تجزیه می‌شود به گونه‌های فعال مثل:

- N_2O_3 دی‌نیتروژن تری‌اکسید

- NO^+ کاتیون نیتروزیل

این ترکیبات، نیتروزکننده (Nitrosating agents) هستند.

۳. واکنش اصلی (تشکیل نیتروزآمین)

وقتی یک آمین ثانویه (R_2NH) در کنار عامل نیتروزکننده NO^+ یا N_2O_3 قرار بگیرد، واکنش زیر رخ می‌دهد:
 محصول: نیتروزآمین ($\text{R}_2\text{N-NO}$)
 این واکنش در pH اسیدی (مثل معده) و دمای بالا (مثل سرخ کردن گوشت‌های فرآوری‌شده) تسریع می‌شود.

سرطان‌زایی فرآورده‌های گوشتی

◆ ۴. زمان دفع نیتروزآمین‌ها خیلی سریع نیست و متأسفانه این ترکیبات از آن دسته مواد نیستند که مثل یک دارو طی چند ساعت یا چند روز کاملاً دفع شوند.

- نیمه عمر در بدن کوتاه است، اما مشکل اینجاست که سریعاً با DNA واکنش می‌دهند.
- بیشتر نیتروزآمین‌ها در عرض چند ساعت توسط کبد متابولیزه می‌شوند. یعنی از نظر شیمیایی مدت زیادی در خون نمی‌مانند.
- مسئله اصلی اثرشان است نه مدت حضورشان:
- نیتروزآمین‌ها به سرعت به مشتقات فعالی تبدیل می‌شوند که می‌توانند به DNA آسیب بزنند. اگر آسیبی ایجاد شود، بدن باید آن را رفع کند و این روند روزها تا هفته‌ها طول می‌کشد.
- دفع نهایی متابولیت‌ها:
- اکثر متابولیت‌ها از طریق ادرار و صفرا طی ۲۴ تا ۷۲ ساعت دفع می‌شوند، بسته به نوع نیتروزآمین و وضعیت کبد.
- اگر مصرف کم باشد:
- بدن معمولاً ترمیم DNA در صورت مقدار کم آسیب را مدیریت می‌کند (حفظ سطح آنتی‌اکسیدان‌ها از طریق میوه و سبزی هم کمک‌کننده است).
- اگر مصرف مداوم باشد:
- ریسک اثرات بلندمدت بالا می‌رود، چون آسیب‌ها روی هم جمع می‌شوند و بدن فرصت کافی برای مدیریت و رفع آسیب ندارد و احتمال سرطان‌زایی بالا می‌رود.

روش های نگهداری گوشت

Meat preservation methods

S.Bahare Mirpourian

1

روش‌های نگهداری گوشت متنوع‌اند و هدف اصلی همه آن‌ها افزایش ماندگاری، جلوگیری از فساد میکروبی و شیمیایی، و حفظ رنگ و ارزش تغذیه‌ای است. مهم‌ترین روش‌های نگهداری گوشت را بررسی می‌کنیم:

1. سرما (تبرید و انجماد)

- تبرید (Refrigeration): نگهداری در دمای ۰ تا ۴°C رشد میکروب‌ها کند می‌شود، ماندگاری چند روز تا یک هفته.
- انجماد (Freezing): نگهداری در دمای زیر ۱۸°C - فعالیت میکروبی و آنزیمی تقریباً متوقف می‌شود، ماندگاری ماه‌ها.
- انجماد سریع (IQF): کاهش سریع دما برای تشکیل کریستال‌های یخی ریز = کاهش آسیب بافتی و حفظ کیفیت گوشت.

2. خشک کردن (Dehydration / Drying)

- کاهش رطوبت گوشت = کاهش فعالیت آب (aw) = جلوگیری از رشد میکروارگانیسم‌ها.
- انواع: خشک کردن سنتی (آفتاب) / خشک کردن صنعتی / خشک کردن انجمادی.
- مثال: تولید گوشت خشک یا "قدید" سنتی یا صنعتی.

3. نمک‌سود و عمل آوری (Salting / Curing)

- افزودن نمک، نیتريت و نیترات = کاهش فعالیت آب، ایجاد طعم خاص، رنگ ثابت.
- در سوسیس، کالباس و گوشت‌های عمل‌آوری شده کاربرد دارد.
- نیتريت‌ها مانع رشد کلستریدیوم بوتولینوم می‌شوند.

4. دودی کردن (Smoking)

- قرار دادن گوشت در معرض دود حاصل از سوختن چوب‌های سخت.
- اثرات: طعم و عطر مطلوب، خاصیت ضد میکروبی در کوتاه مدت.
- انواع: دود داغ ۹۰°C، دود سرد ۳۰°C.

S.Bahare Mirpourian

5. کنسروسازی (Canning)

- نگهداری گوشت استریلیزه (حرارت دهی در دمای ۱۱۵-۱۲۱°C) در بطری های شیشه ای یا فلزی
- نابودی میکروارگانیسم های خطرناک مثل کلستریدیوم بوتولینوم به دلیل استریلیزاسیون تجاری
- ماندگاری طولانی (ماه ها تا سال ها) در دمای محیط.

6. بسته بندی در اتمسفر اصلاح شده (MAP)

- جایگزینی هوا با گازهایی مثل CO₂، N₂، O₂ در بسته بندی.
- کاهش رشد میکروارگانیسم ها و جلوگیری از تغییر رنگ.
- ترکیب رایج برای گوشت تازه: 70% CO₂ + 30% O₂ (حفظ رنگ قرمز و مهار میکروب ها).

7. استفاده از دماهای بالا (Sterilization / Pasteurization)

- پاستوریزاسیون: حرارت ملایم معمولاً زیر ۱۰۰°C = افزایش ماندگاری چند روز تا چند هفته (نیاز به یخچال).
- استریلیزاسیون: حرارت بالاتر از ۱۰۰°C = نابودی کامل میکروب ها = مثل کنسروسازی.

8. تشعشع (Irradiation)

- تاباندن پرتو گاما = نابودی میکروارگانیسم ها و حشرات.
- به آن "پاستوریزاسیون سرد" هم می گویند.

فریز کردن = روش نگهداری است، نه روش نابودی میکروب. برای ایمنی، گوشت باید کامل پخته شود تا میکروارگانیسم های باقی مانده از بین بروند.

فریز کردن همه ی میکروارگانیسم ها را از بین نمی برد. تعدادشان را کم می کند، ولی بسیاری از آنها زنده می مانند و پس از ذوب شدن دوباره فعال می شوند.

میکروارگانیسم هایی که در گوشت منجمد زنده می مانند:
باکتری های بیماری زا (پاتوژن ها)

- سالمونلا
- اشریشیا کلی
- کمپیلوباکتر
- لیستریا مونوسیتوژنز

باکتری های فاسدکننده

- سودوموناس

باکتری های اسپورساز

- کلستریدیوم بوتولینوم (اسپورها)
- کلستریدیوم پرفرنجنس

ویروس ها

• بسیاری از ویروس ها (مثل نوروویروس و هپاتیت A در فریزر به خوبی زنده می مانند)

اگر گوشت را بعد از ذوب شدن، کاملاً بپزید باکتری‌ها و ویروس‌هایی که در فریزر زنده مانده بودند، با پخت کامل نابود می‌شوند. پس: ← پخت کامل = ایمنی بالا →

مثلاً:

سالمونلا / اشریشیاکلی لیستریا / کلستریدیوم / ویروس‌ها
همگی با پخت کامل از بین می‌روند.

✗ اگر گوشت را بعد از ذوب شدن خام یا نیم‌پز مصرف کنید
اینجا خطر همچنان وجود دارد!

مثال‌ها:

- استیک کم‌پخته rare
- کباب نیم‌پز که داخلش صورتی است
- گوشت چرخ‌کرده نیم‌پز
- گوشت مزه‌کرده و خام
- جگر نیم‌پز

✗ زیرا چون میکروارگانیسم‌هایی که در فریزر زنده مانده بودند فقط غیرفعال بودند؛ با ذوب شدن، دوباره فعال می‌شوند.
اگر پخت کامل نباشد، می‌توانند باعث بیماری شوند.

چرا گوشت در خشک کردن سنتی (آفتاب) فاسد نمی‌شود؟

خشک کردن سنتی مثل «قدید» بر پایه‌ی کاهش شدید رطوبت + نمک‌سود کردن + نور و گرما عمل می‌کند. فساد میکروبی نیاز به آب آزاد دارد. وقتی آب کم می‌شود، میکروارگانیسم‌ها نمی‌توانند رشد کنند.

۱) استفاده از نمک (نمک‌سود کردن اولیه)

قبل از گذاشتن گوشت در آفتاب، معمولاً آن را:

- به خوبی نمک‌سود می‌کنند (۲ تا ۵٪ وزن گوشت خام)
- نمک چه کار می‌کند؟

- آب گوشت را می‌کشد → فعالیت آبی a_w کم می‌شود → بیشتر باکتری‌ها نمی‌توانند رشد کنند
- باکتری‌های خطرناک مثل سالمونلا، E. Coli و کلستریدیوم در a_w پایین غیرفعال یا نابود می‌شوند

۲) کاهش فعالیت آبی a_w با خشک کردن

خشک کردن باعث می‌شود a_w گوشت به زیر ۰٫۸۵ برسد. در این شرایط:

- باکتری‌های بیماری‌زا نمی‌توانند رشد کنند
- فقط برخی کپک‌ها یا باکتری‌های هالوفیل (نمک‌دوست) ممکن است زنده بمانند، اما بیماری‌زا نیستند

۳) نور خورشید UV

نور خورشید به خصوص UV خاصیت ضد میکروبی دارد:

- DNA باکتری‌ها و قارچ‌ها را تخریب می‌کند
- رشد بسیاری از پاتوژن‌ها را کند یا متوقف می‌کند

۴) بریدن گوشت به نوارهای نازک

در روش سنتی، گوشت را به نوارهای باریک می‌برند تا رطوبت سریع خارج شود. خشک شدن سریع = جلوگیری از فساد.

چرا گوشت قدید فاسد نمی شود؟

چون سه مانع مهم برای رشد میکروارگانیسم ها ایجاد میشود که رشد پاتوژن ها را غیرممکن می کنند. :

✓ نمک بالا

✓ خشک شدن سریع (از بین رفتن رطوبت)

✓ نور و گرمای خورشید

به همین دلیل قدید می تواند ماه ها بدون یخچال سالم بماند!

القديد | Dried Meat

اگر اشتباه انجام شود، گوشت فاسد می شود !

رعایت نکردن این موارد منجر به فساد یا حتی خطر بوتولیسم می شوند:

ضعیم بودن تکه ها (خشک نشدن به موقع)

نبود نمک کافی

رطوبت محیط بالا

خشک کردن در سایه و بدون جریان هوا

آلودگی اولیه بالا

خشک کردن گوشت با خشک کن هوای گرم (Hot-air dryer) یکی از ایمن ترین و قابل کنترل ترین روش های تولید گوشت خشک (قدید صنعتی) است، زیرا دما، سرعت جریان هوا و رطوبت به طور دقیق تنظیم می شود.

مراحل خشک کردن گوشت با خشک کن هوای گرم :

۱ انتخاب و آماده سازی گوشت

- استفاده از گوشت کم چربی
- چربی باید حذف شود چون باعث اکسیداسیون و تغییر رنگ و بوگرفتنگی در زمان خشک کردن می شود.
- بافت به برش های نازک ۴-۱۰ میلی متری تقسیم می شود (اهمیت: خشک شدن یکنواخت و سریع).

۲ نمک سود کردن و طعم دهی (Marination)

- نمک ضروری است.
- مقدار مناسب: ۲ تا ۳٪ نمک از وزن گوشت

۳ پیش گرم کردن خشک کن

- خشک کن هوای گرم باید قبلاً به ۵۵-۶۰°C برسد.

۴ چیدمان گوشت در سینی ها

- قطعات نباید روی هم باشند
- بین آنها فاصله باشد تا هوا به صورت یکنواخت گردش کند
- استفاده از سینی های سوراخ دار یا توری

فرآیند چند مرحله‌ای است:

مرحله ۱ — تبخیر سطحی: دما: 60°C – 65°C / مدت: ۱–۲ ساعت / هدف: خروج سریع رطوبت سطح و جلوگیری از رشد باکتری‌ها

مرحله ۲ — خشک کردن تدریجی دما: 55°C – 60°C / مدت: ۳–۶ ساعت / هدف: رطوبت از داخل الیاف به سطح بیاید و تبخیر شود.

مرحله ۳ — تکمیل و رسیدن: دما: 50°C – 55°C / مدت: ۱–۲ ساعت / هدف: رطوبت نهایی به تعادل برسد.

✓ در استانداردهای آمریکا (USDA)، برخی تولیدکنندگان قبل از خشک کردن، گوشت را تا 71°C در فر نیم‌پز می‌کنند تا از ایمنی کامل مطمئن شوند.

۶ بسته‌بندی و نگهداری

پس از خشک شدن کامل:

- بهتر است در بسته‌بندی وکیوم نگهداری شود.
- نگهداری:
 - در دمای محیط: ۱–۲ ماه
 - در یخچال: ۶ ماه
 - در فریزر: ۱ سال

دودی کردن گوشت می‌تواند ترکیباتی تولید کند که اثر ضد میکروبی دارند، اما میزان و اثربخشی آن بستگی به نوع چوب، دما و مدت زمان دوددهی دارد!

ترکیبات موجود در دود حاصل از سوختن چوب‌های سخت :

- 1. ترکیبات فنولی:**
دود حاصل از سوختن چوب شامل فنول‌ها، گایاکول و دیگر ترکیبات فنولی است که می‌توانند رشد باکتری‌ها و قارچ‌ها را مهار کنند. این ترکیبات به دیواره سلولی میکروب‌ها آسیب می‌زنند و در نتیجه اثر ضد میکروبی دارند.
- 2. آلدئیدها و کتون‌ها:**
بعضی از آلدئیدها و کتون‌های موجود در دود نیز دارای خاصیت ضد میکروبی هستند و می‌توانند به جلوگیری از فساد کمک کنند.
- 3. اثر خشک‌کننده و کاهش فعالیت آب (aw):**
دودی کردن معمولاً با خشک شدن سطح گوشت همراه است و کاهش رطوبت نیز رشد میکروب‌ها را محدود می‌کند.

S.Bahare Mirpourian

اثر ضد میکروبی

همانطور که قبلاً اشاره شد، ترکیباتی مثل فنولها، آلدهیدها و بعضی کتونها می‌توانند باکتری‌ها و قارچ‌ها را مهار کنند.

- **مزیت:** کاهش رشد باکتری‌های فاسدکننده و جلوگیری از مسمومیت غذایی کوتاه‌مدت.
- **محدودیت:** این اثر معمولاً سطحی است و نمی‌تواند گوشت را کاملاً ضدعفونی کند، مخصوصاً اگر گوشت ضخیم باشد یا دود کافی به آن نرسیده باشد.

خطرات سلامتی

- بعضی از فنولها، آلدهیدها و کتونها که در دود چوب تولید می‌شوند، در طولانی‌مدت سرطان‌زا یا مضر برای کبد و کلیه تشخیص داده شده‌اند.
- ترکیباتی مانند بنزواتراسن و پلی‌سیکلیک آروماتیک هیدروکربن‌ها (PAHs) هم در دود چوب یافت می‌شوند که به شدت سرطان‌زا هستند.
- خطر بیشتر وقتی است که گوشت شدیداً دودی یا بیش از حد حرارت داده شود و در طولانی مدت مصرف شود.

به همین دلیل توصیه می‌شود که دودی کردن صرفاً برای طعم و نه برای نگهداری طولانی استفاده شود و در مصرف گوشت‌های دودی اعتدال رعایت شود.

S.Bahare Mirpourian

کنسروهای گوشتی یکی از ایمن‌ترین و پایدارترین روش‌های نگهداری گوشت هستند، زیرا با حرارت‌دهی شدید و بسته‌بندی کاملاً نفوذناپذیر، تمام میکروارگانیسم‌های فاسدکننده و بیماری‌زا (دارای اسپورهای مقاوم) غیرفعال می‌شوند. همین موضوع باعث می‌شود کنسروها ماه‌ها تا سال‌ها بدون یخچال سالم بمانند.

تعریف علمی کنسروسازی؟

کنسروسازی یعنی:

بسته‌بندی مواد غذایی در ظرف‌های نفوذناپذیر + حرارت‌دهی در دما و زمان کافی برای از بین بردن میکروارگانیسم‌ها و غیرفعال کردن آنزیم‌ها.
هدف:

- نابودی کامل پاتوژن‌ها
- جلوگیری از رشد کلستریدیوم بوتولینوم (خطرناک‌ترین عامل بوتولیسم)
- توقف کامل واکنش‌های فساد

ماندگاری کنسروهای گوشتی

- در دمای محیط ۲ - ۵ سال
- بدون نیاز به یخچال
- دور از نور و اگر ضربه نبیند، حتی بیشتر نیز سالم می‌ماند.

S.Bahare Mirpourian

مراحل تولید کنسروهای گوشتی:

۱ آماده‌سازی گوشت

گرفتن چربی‌های اضافی / قطعه کردن یا چرخ کردن / افزودن آب‌نمک، ادویه، سبزیجات یا مواد مجاز (مثل نیتريت در برخی کشورها برای گوشت های فرآوری شده مثل سوسیس و کالباس)

۲ پر کردن قوطی‌ها

انتخاب قوطی‌های فلزی (آلومینیوم) یا شیشه‌ای / افزودن گوشت ، روغن یا سس در برخی محصولات / خالی گذاشتن فضای بالا (Headspace)

۳. درب بندی

درب قوطی کاملاً غیرقابل نفوذ بسته می‌شود:

نه هوا وارد می‌شود/ نه میکروارگانیسم / نه رطوبت/ این مرحله اساسی‌ترین شرط ایمنی کنسرو است.

۴. حرارت دهی در اتوکلاو

دما ۱۱۵ تا ۱۲۱° C

مدت زمان ۲۰ تا ۹۰ دقیقه (بسته به نوع گوشت، اندازه قوطی، فرمول محصول)
در این دما، اسپورهای کلستریدیوم و سایر باکتری‌ها از بین می‌روند.

۵. آزمایش‌های ایمنی

قوطی‌های کنسرو باید از نظر: نشتی / تورم (Swelling) / pH / آلودگی میکروبی / سلامت دوخت درب

چرا کنسرو ایمن است؟

✓ محیط بی‌هوازی در قوطی → مانع رشد میکروارگانیسم‌ها (وقتی اکسیژن حذف می‌شود، بسیاری از میکروارگانیسم‌ها نمی‌توانند رشد کنند).

✓ حرارت ۱۲۱° C → نابودی اسپورها/ روشی که قطعاً اسپور کلستریدیوم بوتولینوم را نابود می‌کند.

✓ غیرفعال شدن آنزیم‌ها

✓ جلوگیری از تغییر طعم، بو، رنگ و بافت.

محصولات جانبی صنعت گوشت

Meat industry by-products

S.Bahare Mirpourian

✓ در صنایع گوشت علاوه بر تولید گوشت اصلی، مقادیر زیادی **محصول جانبی (By-products)** به دست می‌آید که ارزش اقتصادی و تغذیه‌ای بالایی دارند. استفاده صحیح از آن‌ها هم هزینه کشتارگاه را کاهش می‌دهد و هم از نظر زیست‌محیطی مهم است.

محصولات جانبی صنایع گوشت

1. خوراکی (Edible by-products)

این‌ها مستقیماً در تغذیه انسان به کار می‌روند:

- **امعاء و احشاء خوراکی:** جگر، دل، قلوه، زبان، مغز، طحال، ریه (در برخی کشورها).
- **چربی خوراکی:** دنبه، پیه، مورد استفاده در روغن کشی، تهیه سوسیس و کالباس.
- **خون:** در تهیه سوسیس خونی، پودر خون به‌عنوان منبع پروتئین و امولسیفایر.
- **استخوان:** برای عصاره استخوان، استخراج ژلاتین و تهیه سوپ.
- **پوست خوراکی:** استخراج ژلاتین و تهیه ژله‌های غذایی.

S.Bahare Mirpourian

2. غیر خوراکی (Inedible by-products)

برای مصارف صنعتی و کشاورزی استفاده می‌شوند:

- پوست: در صنایع چرم‌سازی.
- شاخ و سم: برای تهیه دکمه، چسب، کود حیوانی.
- مو و پشم: برای منسوجات، برس و صنایع آرایشی.
- استخوان و ضایعات استخوانی: تولید پودر استخوان (خوراک دام و کود).
- چربی غیر خوراکی: برای صابون‌سازی، صنایع شیمیایی.

3. دارویی و پزشکی

- غده‌ها و بافت‌ها: غده تیروئید (تهیه هورمون تیروکسین)، پانکراس (انسولین)، هیپوفیز (هورمون رشد).
- ژلاتین: برای کپسول دارویی.
- کلاژن: در پزشکی (بخیه قابل جذب، ایمپلنت).

4. محصولات جهت خوراک دام و آبزیان

- پودر گوشت و استخوان = منبع پروتئین و مواد معدنی.
- پودر خون = پروتئین حیوانی برای خوراک دام.
- چربی‌ها = انرژی در جیره دام و طیور.

شكلات Seafoods Processing

S.Bahare Mirpourian

"شیلات" به مجموعه فعالیت‌هایی گفته می‌شود که مربوط به برداشت، پرورش، نگهداری، فرآوری و بهره‌برداری از منابع آبزیان (ماهی‌ها، میگو، صدف، جلبک و سایر موجودات آبی) است.

شیلات هم جنبه اقتصادی دارد (تأمین غذا، اشتغال، صادرات) و هم زیست‌محیطی (حفظ تنوع زیستی، مدیریت منابع آبی)

امروزه شیلات یکی از سریع‌ترین بخش‌های در حال رشد کشاورزی در دنیاست و نقش مهمی در امنیت غذایی جهان ایفا می‌کند.

انسان اولیه:

از دوران ماقبل تاریخ، صید ماهی یکی از منابع اصلی تأمین غذا بوده است. نشانه‌های استفاده از قلاب و تور ماهیگیری مربوط به هزاران سال پیش در غارها و ابزارهای باستانی دیده شده.

تمدن‌های قدیم:

در مصر باستان (۳۵۰۰ سال پیش) نقش‌هایی از صید و پرورش ماهی روی دیوارها وجود دارد. در چین باستان (حدود ۲۵۰۰ سال پیش) نخستین نشانه‌های پرورش ماهی کپور (کپور معمولی) ثبت شده است. رومی‌ها استخرهای پرورش ماهی برای مصرف اشراف داشتند.

قرون وسطی اروپا:

ماهی بخش مهمی از رژیم غذایی مسیحیان بود (به دلایل مذهبی و محدودیت مصرف گوشت قرمز).

قرن ۱۹ و ۲۰:

با توسعه کشتی‌های ماهیگیری صنعتی و فناوری‌های نگهداری (سردخانه، کنسرو)، صید و پرورش ماهی گسترش یافت.

امروزه:

آبزی‌پروری (Aquaculture) به یکی از مهم‌ترین منابع پروتئین جهان تبدیل شده و بخش بزرگی از بازار جهانی غذا را تأمین می‌کند.

- ✓ سابقه صید ماهی در ایران بسیار قدیمی است، به ویژه در دریای خزر و خلیج فارس.
- ✓ ماهی سفید، کپور، خاویار و ماهیان خاویاری از قدیم اهمیت زیادی داشته اند.
- ✓ در دوره های گذشته، خاویار ایران به کشورهای اروپایی و روسیه صادر می شده و شهرت جهانی داشته است.
- ✓ فعالیت های مدرن شیلاتی در ایران از اوایل قرن ۲۰ میلادی (دوران قاجار) با همکاری روس ها و بعداً با تأسیس شرکت سهامی شیلات ایران (سال ۱۳۳۲) شکل گرفت.
- ✓ امروز ایران یکی از تولیدکنندگان بزرگ میگو پرورشی و ماهی قزل آلا در جهان است.

S.Bahare Mirpourian

آبزیان خوراکی (ماهی و میگو)

- ماهی‌ها و میگوها از مهم‌ترین منابع پروتئین حیوانی در جهان هستند.
- ماهی‌های خوراکی شامل انواع پرورشی (مثل قزل‌آلا، کپور، تیلاپیا) و دریایی (مثل تون، هامور، حلوا سفید) هستند.
- میگو هم به دو گروه عمده تقسیم می‌شود: میگوی دریایی و میگوی پرورشی (همان میگوی سفید)
- آنها منبع غنی از پروتئین باکیفیت، اسیدهای چرب امگا-۳، مواد معدنی (ید، فسفر، کلسیم، آهن) و ویتامین‌ها (گروه محلول در چربی) هستند و ارزش اقتصادی بسیار بالایی در صنعت شیلات دارند.

آبزیان دریایی

تغذیه طبیعی (جلبک، پلانکتون، ماهیان کوچک)
ترکیب اسیدهای چرب متغیر و وابسته به فصل

افتمال آلودگی به فلزات سنگین (جیوه، کادمیوم) به ویژه در ماهیان بزرگ

بافت سفت تر (به علت فعالیت بالاتر)
طعم قوی تر (به علت تغذیه متنوع تر در دریا)

قیمت گران تر

دسترسی سفت = متناسب با هر فصل از سال برای صید

آبزیان پرورشی

تغذیه کنترل شده (کنسانتره ها)
امکان بهینه سازی تغذیه (مثلاً افزایش امگا-۳)

افتمال آلودگی کمتر است = سیستم کنترل شده است
در سیستم های مدرن، میزان آلاینده ها کمتر از حد مجاز است

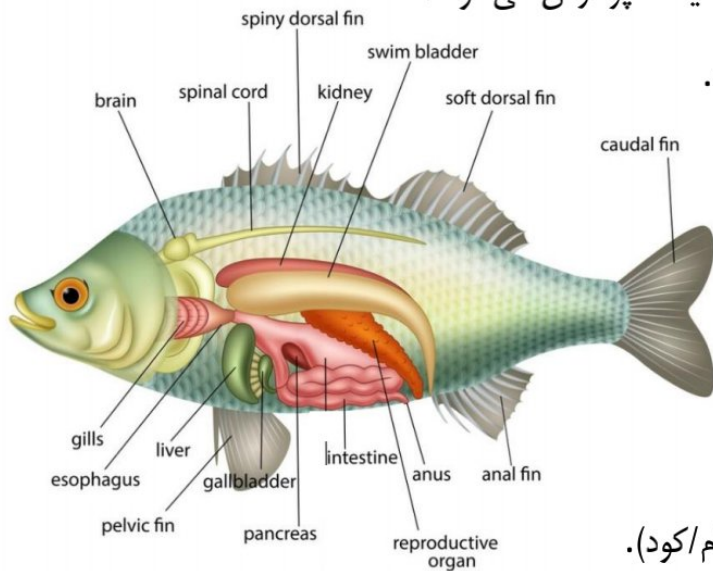
بافت نرم تر
طعم ملایم تر

قیمت مناسب تر

دسترسی یکنواخت در طول سال

بخش‌های بیرونی:

- پوست و فلس‌ها: حفاظت مکانیکی، و در صنعت برای تهیه ژلاتین و کلاژن قابل استفاده‌اند.
- باله‌ها و دم: نقش اصلی در حرکت دارند، ولی ارزش صنعتی ندارند و بیشتر به عنوان ضایعات پردازش می‌شوند.
- خط جانبی (lateral line): اندام حسی برای تشخیص ارتعاشات و جهت‌یابی در آب.

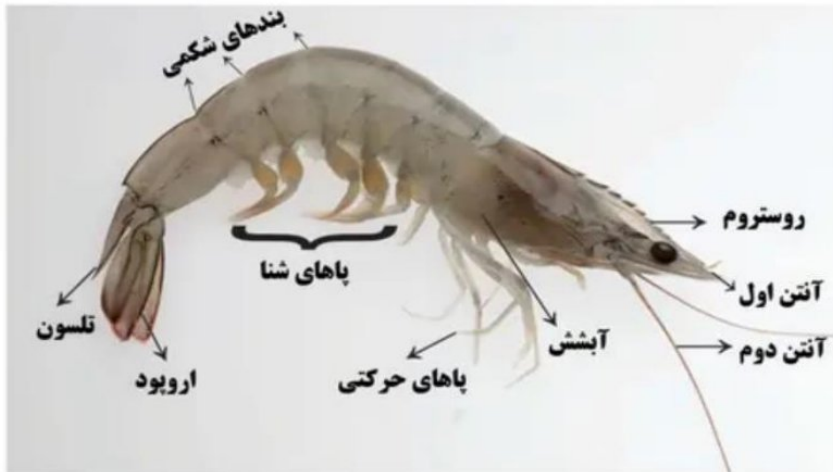

بخش‌های داخلی (قابل استفاده در صنایع غذایی یا جانبی):

- عضلات (گوشت): اصلی‌ترین بخش خوراکی، منبع پروتئین و اسیدهای چرب.
- کبد: در بعضی گونه‌ها (مثل کبد ماهی کاد) منبع روغن غنی از ویتامین A و D است.
- بافت‌های همبند و استخوان: برای تولید ژلاتین و پودر استخوان (استفاده در خوراک دام/کود).
- خون و امعاء و احشاء: می‌توانند برای استخراج آنزیم‌ها، رنگدانه‌ها و تولید پودر ماهی استفاده شوند.
- مثانه: در برخی گونه‌ها (مانند ماهی خاویاری) غنی از کلاژن اند و برای تولید چسب پروتئینی (مورد استفاده در صنایع غذایی و نوشیدنی) کاربرد دارد.
- تخمک‌ها (خاویار): یکی از گران‌بهارترین محصولات شیلاتی.

بخش‌های بیرونی:

- پوسته (اگزواسکت): از کیتین ساخته شده و در صنایع برای تولید کیتوزان، رنگدانه طبیعی، مکمل‌های غذایی و دارویی استفاده می‌شود.
- چشم و شاخک‌ها: اندام حسی، اهمیت صنعتی ندارند.

بخش‌های داخلی:

- عضلات شکم: اصلی‌ترین بخش خوراکی و ارزش اقتصادی بالا.
- خط روده (سیاه‌رنگ در پشت میگو): دستگاه گوارش؛ در فرآوری صنعتی حتماً جدا می‌شود.
- غدد گوارشی (هیپاتوپانکراس): در تغذیه و متابولیسم میگو نقش دارد، ولی در صنعت بیشتر به عنوان ضایعات حذف می‌شود.

خصوصیات شیمیایی و بیوشیمیایی گوشت آبزیان خوراکی (ماهی و میگو)

1. ترکیب شیمیایی گوشت آبزیان خوراکی

♦ آب (۷۰-۸۰٪):

- نسبت به گوشت قرمز مقدار بیشتری دارد.
- بالا بودن آب = رشد سریع میکروارگانیسم‌ها و فسادپذیری زیاد.
- در فرآوری (مثل کنسرو و انجماد) مدیریت آب آزاد بسیار مهم است.

♦ پروتئین (۱۵-۲۰٪):

- کیفیت بسیار بالا و غنی از اسیدهای آمینه ضروری (لیزین، متیونین، ترئونین).
- پروتئین‌ها: میوفیبریل‌ها (اکتین و میوزین)، سارکوپلاسمی (آنزیم‌ها و میوگلوبین)، استرومای (کلاژن و الاستین).
- کلاژن ماهی کمتر و با پیوند عرضی ضعیف‌تر از گوشت قرمز است = گوشت نرم‌تر و قابلیت هضم بهتر.
- الاستین ماهی کمتر است = بدن ماهیان در محیط آب نیاز به انعطاف‌پذیری گسترده و کشش زیاد مانند پستانداران ندارد؛ بنابراین به مقدار زیاد الاستین نیاز ندارند.

خصوصیات شیمیایی و بیوشیمیایی گوشت آبزیان خوراکی (ماهی و میگو)

1. ترکیب شیمیایی گوشت آبزیان خوراکی

♦ چربی (۰,۵-۲۰٪ بسته به گونه) :

- شامل اسیدهای چرب غیراشباع به ویژه (امگا-۳) برخلاف گوشت قرمز که اسیدهای چرب اشباع دارد (هضم سخت تر)
- امگا-۳ خواص تغذیه‌ای بالا دارد اما به شدت مستعد اکسیداسیون = رنسیدگی در حین نگهداری.

♦ مواد معدنی (۱-۲٪) :

- غنی از فسفر، ید، سلنیوم، روی و کلسیم (به ویژه در ماهیان ریز).

♦ ویتامین‌ها :

- محلول در چربی (A, D, E) در ماهیان چرب بیشتر است. (این گروه ویتامین‌ها پایدارند)
- محلول در آب (B کمپلکس) در گوشت عضلات وجود دارد. (این گروه ویتامین‌ها بسیار ناپایدارند)

خصوصیات شیمیایی و بیوشیمیایی گوشت آبزیان خوراکی (ماهی و میگو)

۲. خصوصیات بیوشیمیایی گوشت آبزیان

◆ گلیکوژن و تولید اسید لاکتیک:

- ذخایر گلیکوژن در عضله ماهی کم است (نسبت به گوشت قرمز).
- در نتیجه پس از مرگ تولید لاکتیک اسید پایین و کاهش pH کم است = بافت سریعتر فساد می‌یابد.

◆ pH بعد از مرگ:

- حدود ۶,۰ تا ۶,۵
- اسیدیته کمتر = ظرفیت بافری پایین‌تر = سریع‌تر دچار تغییرات کیفی می‌شود

◆ آنزیم‌های پروتئولیتیک (کاتپسین‌ها):

- فعالیت بالایی دارند.
- باعث نرم شدن سریع گوشت و کاهش ماندگاری.

خصوصیات شیمیایی و بیوشیمیایی گوشت آبزیان خوراکی (ماهی و میگو)

۲. خصوصیات بیوشیمیایی گوشت آبزیان

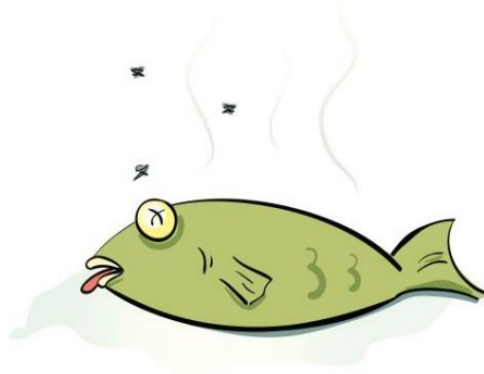

◆ آنزیم‌های لیپولیتیک:

- تسریع‌کننده تجزیه چربی‌ها و بروز رنسیدیتی.
- به‌ویژه در حضور فلزات سنگین (آهن، مس) که کاتالیزور اکسیداسیون‌اند.

◆ ترکیبات نیتروژنی غیرپروتئینی (NPN):

- مانند هیپوگزانتین، تری‌متیل‌آمین‌اکسید (TMAO)
- TMAO در شرایط فساد به TMA (تری‌متیل‌آمین) تبدیل می‌شود = بوی ماهی فاسد و گندیده (شاخص مهم در کنترل کیفیت و تازگی).

خصوصیات شیمیایی و بیوشیمیایی گوشت آبزیان خوراکی (ماهی و میگو)

نوع گوشت	محدوده pH پس از کشتار	ویژگی‌های مرتبط با pH	پیامد در نگهداری
گوشت قرمز مثل گاو، گوسفند	حدود ۵,۵ تا ۵,۸	اسیدی‌تر به دلیل تجمع اسید لاکتیک در عضلات پس از مرگ	ظرفیت بافری بالاتر = در برابر تغییرات شیمیایی و میکروبی مقاوم‌تر
گوشت آبزیان مثل ماهی، میگو	حدود ۶,۰ تا ۶,۵	کمی قلیایی‌تر، پروتئین و ترکیبات بافر کمتری	ظرفیت بافری پایین = سرعت بیشتر فساد میکروبی و تغییرات کیفی

ظرفیت بافری (Buffer Capacity) چیست؟

- ظرفیت بافری یعنی توانایی بافت در مقاومت در برابر تغییر pH و در نهایت تغییرات شیمیایی و میکروبی.
 - هرچه پروتئین و ترکیبات بافری بیشتر باشد، گوشت می‌تواند جلوی تغییرات ناگهانی pH را بگیرد.
- ✓ گوشت قرمز چون پروتئین بیشتری دارد و گلیکوژن ذخیره ای بیشتر دارد پس pH پایین‌تر دارد = ظرفیت بافری بالاتر. دیرتر فاسد میشود
- ✓ گوشت آبزیان چون پروتئین کمتر دارد و گلیکوژن ذخیره ای کم دارند پس pH بالاتر دارد = ظرفیت بافری پایین‌تر و بافت لطیف‌تر و حساس‌تر دارد و باید سریع‌تر مصرف یا فرآوری شود (انجماد، کنسروسازی، خشک‌کردن و ...) در غیراین صورت با سرعت بیشتری دچار فساد میکروبی میشود.

S.Bahare Mirpourian

خصوصیات شیمیایی و بیوشیمیایی گوشت آبزیان خوراکی (ماهی و میگو)

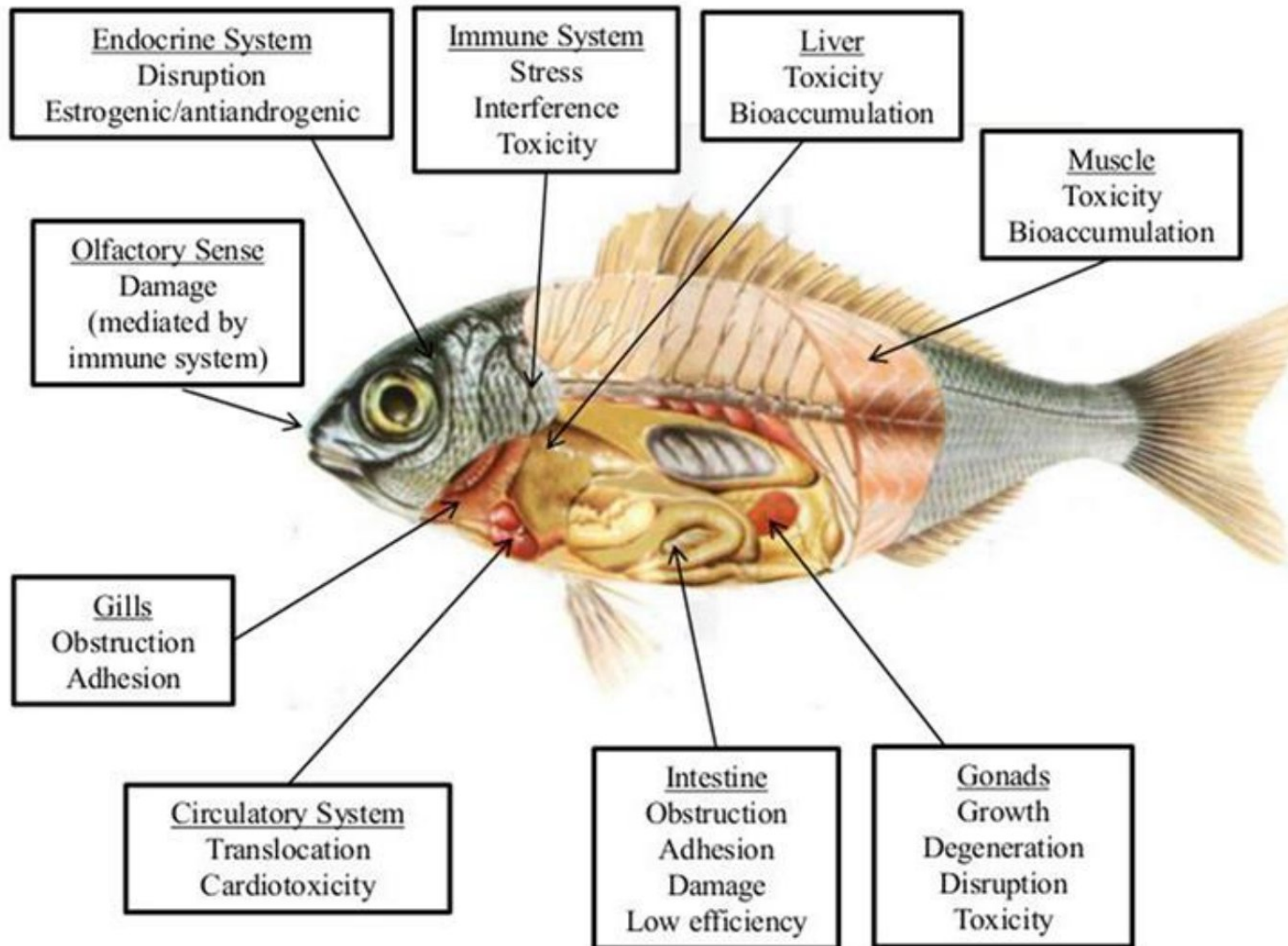

جمع‌بندی نهایی:

- ✓ گوشت آبزیان از نظر **شیمیایی** دارای آب زیاد، پروتئین باکیفیت، چربی غیراشباع و مواد معدنی ارزشمند است.
- ✓ از نظر **بیوشیمیایی** به علت آنزیم‌های فعال، ذخیره کم گلیکوژن و حساسیت چربی‌ها به اکسیداسیون، فسادپذیری بالایی دارد.
- ✓ این ویژگی‌ها تعیین‌کننده نوع فرآوری (انجماد سریع IQF ، کنسروسازی، شور/دودی کردن، تولید سوریمی) و اقدامات کنترل کیفیت در صنعت شیلات هستند.

ویژگی	ماهی خوراکی	میگو خوراکی	اهمیت در فرآوری
آب	۷۰-۸۰٪	۷۵-۸۰٪	آب زیاد = فسادپذیری سریع = نیاز به انجماد سریع، سردخانه و بسته‌بندی مناسب
پروتئین کل	۱۵-۲۰٪ غنی از اکتین و میوزین	۱۸-۲۰٪ بیشتر در عضلات دم	ماده اصلی تغذیه‌ای و ایجاد بافت؛ پروتئین میوفیبریلی برای تولید ژل و سوریمی مهم است
کلاژن	کم و با پیوند ضعیف	بیشتر از ماهی	باعث نرمی بافت و پخت سریع؛ کلاژن منبع ژلاتین در صنایع جانبی
چربی	متغیر: ۰,۵-۲۰٪ (سردآبی‌ها چرب‌تر)	۱-۲٪ کم‌چرب	ماهی چرب = منبع امگا-۳، اما ریسک رسیدگی بالا؛ میگو کم‌چرب و فسادش بیشتر به پروتئولیز مربوط است
مواد معدنی	ید، فسفر، سلنیوم، آهن	کلسیم و منیزیم (در پوسته)، فسفر	پوسته میگو = تولید کیتین و کیتوزان؛ مواد معدنی ارزشمند تغذیه‌ای
ویتامین‌ها	A, D, E, B کمپلکس	B کمپلکس و مقادیر کمتر A, D	اهمیت در ارزش تغذیه‌ای و مکمل‌های غذایی
pH بعد از مرگ	۶,۰-۶,۵	۶,۲-۶,۸	ظرفیت بافری پایین = فساد سریع‌تر نسبت به گوشت قرمز
فعالیت آنزیمی	بالا (کاتپسین، لیپاز)	بالا (پروتئاز، کیتیناز)	نرم شدن سریع بافت؛ کاهش ماندگاری؛ باید سرد یا منجمد نگهداری شود
ترکیبات نیتروژنی غیر پروتئینی	TMAO تبدیل به TMA بوی بد	ترکیبات آمونیومی و نیتروژنی آزاد	شاخص کنترل کیفیت و تازگی، TMA
اهمیت ویژه	خاویار، روغن کبد، ژلاتین	پوسته (کیتین/کیتوزان)، رنگدانه آستاگزانتین	محصولات جانبی با ارزش اقتصادی بالا

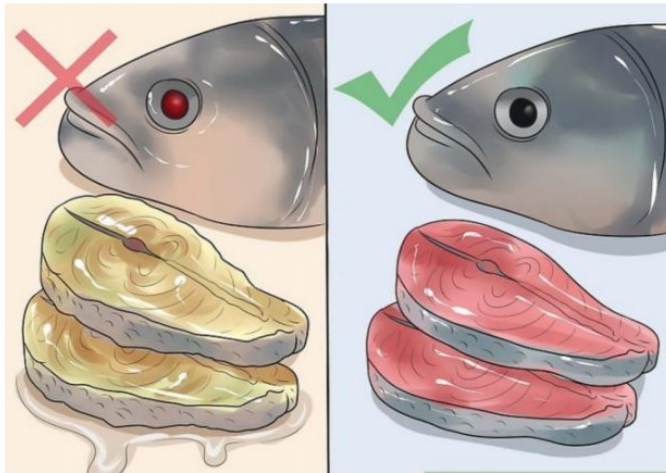
تغییرات فیزیکی، شیمیایی و میکروبی پس از صید

تغییرات فیزیکی، شیمیایی و میکروبی پس از صید

۱. تغییرات فیزیکی پس از صید

- افت دما و از دست دادن آب بدن : به خصوص اگر شرایط نگهداری مناسب نباشد = چروکیدگی و خشک شدن سطح.
- کدر شدن چشم و تغییر رنگ آبشش‌ها: از رنگ شفاف و قرمز روشن آبشش به قهوه‌ای یا خاکستری
- مرحله‌ی سفتی نعشی: (Rigor mortis)
 - چند ساعت پس از مرگ (مدت کوتاه‌تر از گوشت قرمز) عضلات سفت و سخت می‌شوند به دلیل مصرف ATP
 - پس از مدتی، با تجزیه پروتئین‌های ساختاری (میوفیبریلی) و آزاد شدن و فعالیت آنزیم‌ها، گوشت دوباره نرم می‌شود.
- تغییر بافت : با پیشرفت آنزیم‌ها و فعالیت میکروبی = بافت نرم، خمیری و شکننده می‌شود.

S.Bahare Mirpourian

تغییرات فیزیکی، شیمیایی و میکروبی پس از صید

۲. تغییرات شیمیایی پس از صید

- کاهش pH:
 - به دلیل مصرف گلیکوژن و تشکیل اسید لاکتیک (هرچند در ماهی ذخایر گلیکوژن کم است).
- تجزیه پروتئین‌ها:
 - توسط آنزیم‌های داخلی (کاتپسین‌ها، کالبین‌ها) = آزاد شدن پپتیدها و آمین‌ها.
- تجزیه چربی‌ها (لیپیدها):
 - اکسیداسیون اسیدهای چرب غیراشباع (به‌ویژه امگا-۳) = ایجاد بوی تند و رنسیدیتی.
- شکسته شدن TMAO (تری‌متیل‌آمین‌اکسید):
 - به TMA (تری‌متیل‌آمین) = عامل اصلی بوی زننده‌ی ماهی فاسد.

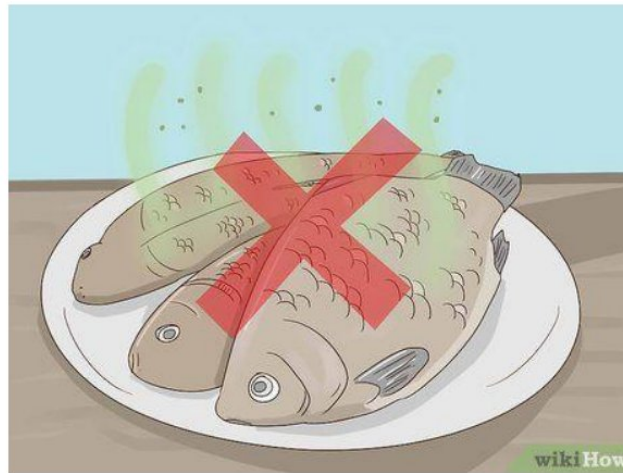

S.Bahare Mirpourian

تغییرات فیزیکی، شیمیایی و میکروبی پس از صید

۳. تغییرات میکروبی پس از صید

- رشد سریع باکتری‌ها: به‌ویژه در دمای محیط و رطوبت بالا.
- فلور میکروبی طبیعی روی پوست، آبشش و روده‌ها = پس از مرگ به عضلات نفوذ می‌کنند.
- میکروارگانیسم‌های اصلی در فساد:
 - باکتری‌های سرمادوست: مثل *Shewanella putrefaciens*, *Pseudomonas spp.*
 - باکتری‌های تولیدکننده TMA و تجزیه‌کننده TMAO = ایجاد بوی ماهی فاسد.
- ایجاد لایه لزج روی سطح: به دلیل رشد میکروبی و ترشح متابولیت‌ها.
- خطر عوامل بیماری‌زا: مثل *Salmonella*, *Listeria monocytogenes*, *Vibrio spp.* در صورت شرایط بهداشتی نامناسب.

تغییرات فیزیکی، شیمیایی و میکروبی پس از صید

جمع‌بندی

✓ پس از صید، آبزیان دچار تغییرات زیر می‌شوند:

- فیزیکی: سفتی نعشی، کدر شدن چشم، تغییر رنگ آبشش، نرم شدن و لهیدگی بافت.
- شیمیایی: کاهش pH، اکسیداسیون چربی‌ها، افزایش ترکیبات نیتروژنی فرار TMA، آمونیاک، بوی بد.
- میکروبی: رشد باکتری‌ها، تشکیل لایه لزج، فساد و در مواردی خطر بیماری‌زایی.

به همین دلیل در صنعت شیلات تأکید می‌شود که بلافاصله پس از صید باید آبزیان یخ‌گذاری، انجماد سریع یا فرآوری شوند تا این تغییرات به حداقل برسد.

نگهداری آبزیان خوراکی در یخ (نگهداری کوتاه مدت)

روش نگهداری آبزیان خوراکی با یخ و آب سرد شده (Chilled Storage) یکی از رایج‌ترین و ساده‌ترین روش‌های نگهداری پس از صید است که در شیلات و بازارهای فروش ماهی و میگو به کار می‌رود. در این روش، دمای گوشت آبزیان با استفاده از یخ خرد شده یا آب سرد شده تا نزدیک صفر درجه سانتی‌گراد ۰ تا ۴°C پایین آورده می‌شود.

مزایا: ✓

1. کاهش سرعت رشد میکروبی: بیشتر میکروارگانیسم‌های فاسدکننده در دمای پایین رشد بسیار کندی دارند.
2. کاهش فعالیت‌های آنزیمی: واکنش‌های آنزیمی که باعث فساد بافت می‌شوند، آهسته‌تر رخ می‌دهند.
3. حفظ کیفیت حسی: طعم، بو و بافت ماهی یا میگو برای مدت بیشتری تازه باقی می‌ماند.
4. سادگی و اقتصادی بودن: استفاده از یخ روش آسان و ارزان است، به تجهیزات پیچیده نیاز ندارد.
5. انعطاف‌پذیری: قابل استفاده در کشتی‌های صیادی، مراکز توزیع و بازارهای محلی.
6. ایجاد رطوبت مناسب: تماس مستقیم یخ یا آب سرد باعث حفظ رطوبت و جلوگیری از خشک شدن سطح گوشت می‌شود.

نگهداری آبزیان خوراکی در یخ (نگهداری کوتاه مدت)

✗ معایب:

1. محدودیت در مدت نگهداری: در حضور یخ، ماهی و میگو حداکثر تا حدود ۱۰-۱۴ روز (بسته به گونه و شرایط) قابل نگهداری هستند.
2. احتمال آلودگی ثانویه: اگر یخ از آب آلوده تهیه شود یا آب ذوب شده تخلیه نشود، می تواند منبع آلودگی میکروبی شود.
3. از دست رفتن مواد مغذی: تماس طولانی با آب سرد یا یخ ذوب شده می تواند باعث شسته شدن مواد محلول مثل پروتئین ها و ویتامین های گروه B شود.
4. هزینه و مشکلات تأمین یخ: در مناطق گرم یا دور از مراکز تولید یخ، تأمین و نگهداری یخ دشوار است.

♦ به طور خلاصه: یخ و آب سرد شده برای نگهداری کوتاه مدت و تازه فروشی مناسباند، اما برای نگهداری بلندمدت باید روش هایی مثل انجماد (Freezing)، انجماد سریع (IQF)، دودی کردن یا کنسروسازی به کار گرفته شود

انواع روش های انجماد آبزیان (نگهداری طولانی مدت)

۱. انجماد غوطه‌وری یا Brine Freezing (آب نمک سرد شده)

- میگو در محلول آب نمک غلیظ (NaCl یا CaCl_2 با دمای خیلی پایین 20°C -) غوطه‌ور می‌شود.
- انتقال حرارت سریع است چون مایع با سطح محصول در تماس کامل قرار می‌گیرد.

مزایا:

- سرعت انجماد نسبتاً بالا.
- ساده و مناسب برای حجم زیاد میگو.
- هزینه کمتر نسبت به فریزر صفحه‌ای.

معایب:

- ممکن است مقداری نمک وارد بافت شود = تغییر طعم و افزایش شوری.
- امکان از دست رفتن برخی مواد مغذی محلول در آب.
- ایجاد خوردگی در تجهیزات به دلیل نمک.

انواع روش های انجماد آبزیان (نگهداری طولانی مدت)

میگو جزو آبزیانی است که خیلی سریع بعد از صید دچار فساد می شود؛ به همین دلیل در کشتی های صیادی معمولاً عملیات انجماد در دریا (On-board Freezing) انجام می شود تا کیفیت محصول تا رسیدن به ساحل حفظ شود.

♦ انواع روش های انجماد میگو در دریا:

۲. انجماد تماسی (Contact Freezing) یا فریزر صفحه ای (Plate Freezer)

در این روش، میگوها در قالب های فلزی مخصوص ریخته شده و بین صفحات فلزی سرد که دمای آن ها با آمونیاک یا فریون خیلی پایین (حدود 35°C -) است قرار می گیرند. میگو با تماس مستقیم با صفحات سرد، به سرعت منجمد می شود. در این روش سرما از طریق هدایت حرارتی مستقیم **Conduction** به محصول منتقل می شود.

♦ صفحات با مبرد (آمونیاک یا فریون) سرد می شوند

♦ دمای صفحات معمولاً بین 35° - تا 40° - است

♦ محصول اغلب به صورت بسته بندی و فله ای منجمد می شود (جداگانه منجمد نمیشوند)

مزایا:

• سرعت انجماد بالا = تشکیل کریستال های یخ ریز = کیفیت بافت بهتر بعد از ذوب شدن.

• امکان بسته بندی همزمان با انجماد.

• مناسب برای نگهداری بلندمدت.

معایب:

• نیاز به تجهیزات بزرگ و گران قیمت در کشتی.

S.Bahare Mirpourian

انواع روش های انجماد آبزیان (نگهداری طولانی مدت)

۳. انجماد سریع تکی (IQF: Individually Quick Freezing)

- میگوها به صورت جدا از هم (فله‌ای و غیر فشرده) روی نوار نقاله یا در جریان هوای خیلی سرد -40°C منجمد می‌شوند
- انجماد تکی یکی از پیشرفته‌ترین روش‌های انجماد مواد غذایی است که در آن هر قطعه از محصول به صورت جداگانه و بسیار سریع منجمد می‌شود، نه به صورت توده‌ای. هر قطعه در معرض جریان شدید هوای بسیار سرد معمولاً -40°C یا گازهای کرایوژنیک قرار می‌گیرند و در مدت زمان کوتاهی از منطقه بحرانی تشکیل کریستال یخ عبور می‌کنند. در نتیجه کریستال‌های یخ ریز و یکنواخت تشکیل می‌شود که منجر به آسیب کمتر به غشاهای سلولی و کاهش افت آب **Drip loss** پس از یخ‌زدایی و عدم چسبندگی قطعات به یکدیگر (چون سطح محصول خیلی سریع منجمد می‌شود) می‌گردد.

مزایا:

- میگوها به صورت جداگانه منجمد می‌شوند = در زمان مصرف به راحتی قابل جداسازی‌اند.
- سرعت انجماد بالا = تشکیل کریستال‌های یخ ریز = کیفیت بافت بهتر بعد از ذوب شدن
- حفظ کیفیت و ظاهر محصول.
- مناسب برای بازارهای صادراتی با ارزش افزوده بالا.

معایب:

- تجهیزات پیشرفته و گران لازم دارد.
- مصرف انرژی نسبتاً زیاد.
- در کشتی‌های صیادی بزرگ معمولاً ترکیبی از این روش‌ها به کار می‌رود.
- IQF برای محصولات با کیفیت‌تر و صادرات مستقیم به بازارهای خارجی.

انواع روش های انجماد آبزبان (نگهداری طولانی مدت)

تفاوت بنیادی این دو روش چیست ؟

تفاوت در نوع انتقال حرارت و شکل نهایی محصول است.

روش های انجماد	تماسی Plate Freezer	IQF
نوع انتقال حرارت	Conduction هدایت	Convection همرفت
تماس مستقیم با سطح سرد	دارد	ندارد
شکل محصول	بلوکی یا فشرده	تکی و جدا
چسبندگی قطعات	زیاد	ندارد
مناسب برای	فیله ماهی، بسته های تخت گوشت	سبزی، میگو، قطعات مرغ
سرعت انجماد	بالا	بسیار بالا
حفظ شکل اولیه قطعه	متوسط	بسیار خوب

تفاوت هدایت **Conduction** و همرفت **Convection** در انتقال حرارت، در اصل به نحوه جابه‌جایی انرژی گرمایی برمی‌گردد:

1 هدایت حرارتی **Conduction**

تعریف

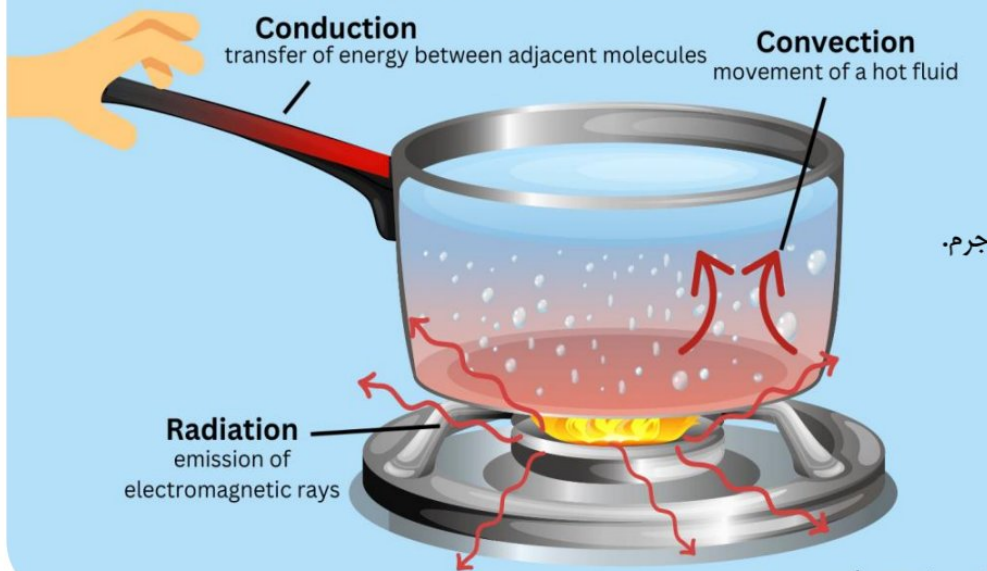
انتقال حرارت از طریق **تماس مستقیم** بین دو جسم یا دو بخش از یک جسم، بدون جابه‌جایی جرم.

- ◆ انرژی از مولکول‌های پرانرژی‌تر به کم‌انرژی‌تر منتقل می‌شود
- ◆ عمدتاً در **جامدات** رخ می‌دهد (فلزات بسیار عالی هستند)

مثال

قاشق فلزی در چای داغ → دسته قاشق داغ می‌شود
گوشت در تماس با **صفحه سرد فریزر** صفحه‌ای

Heat Transfer

2 همرفت حرارتی **Convection**

تعریف

انتقال حرارت به وسیله **حرکت سیال** (هوا، آب، گاز)، همراه با جابه‌جایی جرم.

- ◆ گرما با حرکت سیال منتقل می‌شود
- ◆ می‌تواند طبیعی یا اجباری (فن‌دار) باشد

مثال

سرد شدن غذا جلوی پنکه
دمیدن هوای سرد روی میگو و ماهی در **تونل IQF**

تغییرات اصلی در فرآورده‌های منجمد در سردخانه

وقتی میگو یا هر فرآورده‌ی منجمد دیگری در سردخانه (Freezer Storage) نگهداری می‌شود، با وجود اینکه فساد میکروبی تقریباً متوقف می‌گردد، تغییرات فیزیکی، شیمیایی و حتی کیفی به مرور زمان رخ می‌دهد. این تغییرات کیفیت محصول را پایین می‌آورند.

1. سوختگی انجمادی (Freezer Burn)

- به دلیل تبخیر سطحی آب در دمای پایین و رطوبت نسبی کم سردخانه ایجاد می‌شود.
- نشانه: لکه‌های سفید یا خاکستری روی سطح میگو یا ماهی.
- اثر: خشکی، تغییر رنگ و کاهش کیفیت بافت.

2. تغییرات بافتی (Texture Changes)

- در اثر تشکیل مجدد کریستال‌های یخ (Recrystallization) هنگام نوسان دما.
- کریستال‌های یخ بزرگ به بافت آسیب زده و باعث نرم‌شدن و آبدار شدن محصول بعد از ذوب می‌شوند.

3. تغییر رنگ

- اکسیداسیون رنگدانه‌ها (مثلاً رنگدانه آستاگزانتین در میگو که دلیل نارنجی روشن است)

برخلاف تصور، واکنش‌های اکسیداسیون در 18°C - یا حتی پایین‌تر کاملاً متوقف نمی‌شوند؛ فقط کند می‌شوند.

تغییرات اصلی در فرآورده‌های منجمد در سردخانه

4 . تغییر طعم و بو

- ناشی از اکسیداسیون چربی‌ها (رنسیدیته)
- تولید ترکیبات فرار با بوی نامطلوب (مثل آلدهیدها و کتون‌ها).

5 . کاهش ارزش تغذیه‌ای

- از بین رفتن تدریجی ویتامین‌ها (به‌خصوص ویتامین‌های محلول در آب مثل ویتامین‌های B کمپلکس)
- تغییر در قابلیت هضم پروتئین‌ها در اثر دناتوراسیون طولانی مدت (سرمای بالا).

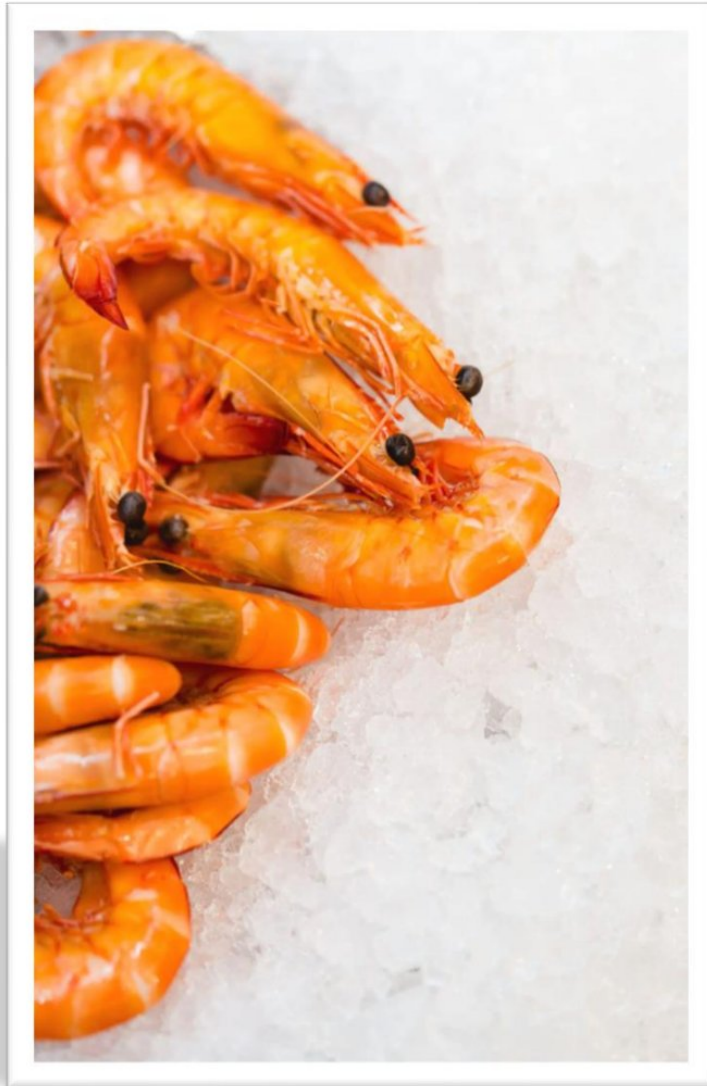

6 . آلودگی ثانویه

- در صورت بسته‌بندی نامناسب یا پارگی، امکان آلودگی سطحی وجود دارد.

S.Bahare Mirpourian

تغییرات اصلی در فرآورده‌های منجمد در سردخانه

♦ راه‌های جلوگیری یا کاهش تغییرات:

1. ثبات دمای سردخانه:

- نگهداری پایدار در دمای -18°C تا -25°C - یا پایین‌تر.
- جلوگیری از نوسانات دمایی که باعث تشکیل مجدد کریستال‌های یخ می‌شود.

2. بسته‌بندی مناسب:

- استفاده از فیلم‌های پلاستیکی مقاوم به رطوبت و نفوذناپذیر به اکسیژن تا از اکسیداسیون جلوگیری شود.
- استفاده از بسته‌بندی وکیوم شده (MAP) با استفاده از بسته‌بندی خلأ با گازهای خنثی N_2 , CO_2

3. روکش یخ (Glazing):

- پوشاندن سطح میگو با یک لایه نازک یخ (غوطه‌وری در آب سرد یا اسپری آب) = باعث حفظ رطوبت سطحی در نگهداری طولانی و مانع اکسیداسیون و سوختگی انجمادی.

4. کاهش اکسیداسیون:

- افزودن آنتی‌اکسیدان‌های مجاز مثل ویتامین E

روش های فرآوری آبزیان خوراکی

۱. خشک کردن (Drying) ♦

روش:

- رطوبت گوشت آبزیان با خشک کن های صنعتی (هوای گرم، خلأ انجمادی Freeze Dryer) کاهش می یابد تا فعالیت آبی (aw) به حدی برسد که رشد میکروارگانیسم ها متوقف شود.

مزایا:

- کاهش شدید وزن و حجم = حمل و نقل و نگهداری آسان.
- افزایش طول عمر محصول (چندین ماه تا سال).

معایب:

- تغییر رنگ، طعم و کاهش ارزش تغذیه ای (به ویژه اسیدهای چرب حساس).

روش های فرآوری آبزیان خوراکی

۲. نمک سود کردن (Salting) ♦

روش:

- قرار دادن ماهی یا میگو در نمک خشک یا محلول آب نمک. (Brine)
- نمک با کاهش فعالیت آبی (aw) و اثر اسمزی مانع رشد میکروبها می شود.

مزایا:

- نگهداری طولانی تر در شرایط معمولی.
- ایجاد طعم خاص و بازارپسند در برخی فرهنگها.

معایب:

- افزایش زیاد سدیم = از نظر تغذیه ای برای برخی افراد نامطلوب.
- تغییر بافت (سفتی زیاد یا از دست دادن آب).
- در صورت نگهداری بد، امکان رشد قارچهای نمک دوست.

S.Bahare Mirpourian

روش های فرآوری آبزیان خوراکی

۳. دودی کردن (Smoking)

روش:

- عبور دادن دود حاصل از سوختن چوب های سخت (مثل بلوط) در شرایط کنترل شده بر روی ماهی یا میگو.
- دو نوع: دود سرد (25–30°C) و دود گرم (70–80°C).

اثرات:

- دود شامل ترکیبات ضد میکروبی و آنتی اکسیدانی (فنول ها، فرمالدهید) است.
- محصول علاوه بر نگهداری، عطر و طعم ویژه پیدا می کند.

مزایا:

- ماندگاری بیشتر نسبت به تازه.
- افزایش پذیرش مصرف کننده به دلیل طعم و عطر خاص.

معایب:

- برخی ترکیبات دود در صورت کنترل نشدن سرطان زا هستند.
- نیاز به کنترل دقیق دمای دود.
- محصول همچنان به نگهداری سرد نیاز دارد.

ISNA PHOTO
Seyed Javad Mirhosseini

S.Bahare Mirpourian

روش های فرآوری آبزیان خوراکی

۴. کنسروسازی (Canning) ♦

روش:

- تمیز کردن و آماده‌سازی آبی (مثلاً پخت اولیه میگو).
- پر کردن در قوطی فلزی یا شیشه‌ای.
- افزودن محلول نمک/روغن/سس.
- درب‌بندی.
- استریلیزاسیون حرارتی در اتوکلاو. ($115-121^{\circ}\text{C}$)

مزایا:

- ماندگاری طولانی (تا چند سال در دمای محیط).
- ایمنی میکروبی بسیار بالا (از بین رفتن اسپورهای خطرناک مثل کلستریدیوم بوتولینوم).

معایب:

- هزینه بالا (قوطی، دستگاه‌ها، انرژی).
- تغییر در طعم و بافت به علت حرارت زیاد.
- احتمال مشکلاتی مثل باد کردن قوطی در صورت نقص فرآیند.

S.Bahare Mirpourian

روش های فرآوری آبزیان خوراکی

جمع بندی:

- خشک کردن و نمک سود کردن = روش های سنتی، اقتصادی، مناسب مناطق بدون امکانات سردخانه.
- دودی کردن = روش سنتی، علاوه بر نگهداری، ایجاد طعم خاص، نیازمند کنترل بهداشتی.
- کنسروسازی = صنعتی ترین روش، با ماندگاری طولانی و ایمنی بالا.

Methods of Fish Preservation

S.Bahare Mirpourian

آرد ماهی

✓ آرد ماهی یکی از مهم‌ترین محصولات فرعی صنعت شیلات است که ارزش غذایی بسیار بالایی دارد و بیشتر به‌عنوان منبع پروتئین حیوانی در خوراک دام، طیور و آبزیان پرورشی استفاده می‌شود.

✓ آرد ماهی (Fish meal) پودری است که از ماهی‌های ریز، ضایعات ماهی، یا ماهیان غیرقابل مصرف انسانی تولید می‌شود. در طی فرآیند، ماهی ابتدا پخته، سپس پرس یا فشرده می‌شود تا چربی و آب جدا گردد، بعد خشک شده و در نهایت آسیاب می‌شود.

آرد ماهی

مراحل تولید آرد ماهی:

- 1 آماده‌سازی و پخت: ماهی خرد و در دمای حدود ۸۵ درجه سانتی‌گراد پخته می‌شود.
- 2 پرس و جداسازی: آب و روغن (روغن ماهی) جدا شده و ماده جامد نیمه‌خشک باقی می‌ماند.
- 3 خشک کردن: با خشک‌کن‌های مستقیم یا غیرمستقیم رطوبت به حدود ۱۰٪ کاهش می‌یابد.
- 4 آسیاب و بسته‌بندی: ماده خشک آسیاب شده و به شکل پودر قهوه‌ای مایل به زرد یا خاکستری بسته‌بندی می‌شود.

آرد ماهی

کاربردها

- خوراک دام و طیور: به دلیل پروتئین و اسیدهای آمینه متعادل.
- خوراک آبزیان پرورشی: غذای اصلی میگو، ماهیان پرورشی (مثل قزل آلا و سالمون).
- کود کشاورزی: به دلیل نیتروژن و فسفر بالا.
- در برخی صنایع غذایی و دارویی: استخراج پپتیدها، آنزیمها و ترکیبات زیستی.

مزایا

- منبع غنی و متوازن از پروتئین و اسیدهای آمینه.
- هضم پذیری بالا (تا ۹۰٪).
- منبع طبیعی اسیدهای چرب امگا-۳.

معایب

- قیمت بالا (به دلیل تقاضای زیاد و محدودیت منابع).
- امکان فساد سریع در صورت نگهداری نامناسب (به علت چربی‌های غیر اشباع).
- احتمال آلودگی به فلزات سنگین یا سموم در صورت تولید غیربهداشتی.

خاویار

خاویار یکی از گران‌ترین و ارزشمندترین فرآورده‌های آبزیان است که از تخم‌های رسیده‌ی ماهیان تاس‌ماهیان (مثل فیل‌ماهی، تاس‌ماهی ایرانی، اوزون‌برون، قره‌برون و شیپ) به دست می‌آید. فرآیند خاویارسازی مجموعه‌ای از عملیات حساس و بهداشتی است که با هدف حفظ کیفیت، طعم و ماندگاری دانه‌های خاویار انجام می‌شود.

خاویار

اصول خاویارسازی

۱. انتخاب و آماده‌سازی ماده اولیه

- ماهی ماده باید در مرحله رسیدگی تخمک‌ها (اووسیت‌ها) باشد.
- تخم‌ها باید یکنواخت، سالم، بدون لکه یا پارگی باشند.
- پس از کشتار یا استخراج تخم، کار باید سریع و در شرایط سردخانه‌ای (۰-۴ درجه سانتی‌گراد) انجام شود.

۲. جداسازی تخم‌ها از تخمدان

- تخم‌ها به‌صورت توده‌ای در تخمدان قرار دارند و باید با الک‌های مخصوص یا پارچه‌های ابریشمی از غشاهای تخمدانی جدا شوند.
- این مرحله دانه‌سازی (Graining) نام دارد.

۳. شستشو

- تخم‌ها با آب سرد یا محلول آب نمک ملایم شسته می‌شوند تا خون، بافت‌های اضافی و مواد لزج جدا گردد.

خاویار

۴. نمک‌زنی (Salting)

- مهم‌ترین مرحله در خاویارسازی است.
- روش‌ها: کم‌نمک (۳-۵٪)، رایج‌ترین و باکیفیت‌ترین / نمک متوسط ۶-۸٪ / پرنمک بالای ۱۰٪، بیشتر برای نگهداری طولانی‌مدت یا کیفیت پایین‌تر.
- نمک علاوه بر طعم، به‌عنوان نگهدارنده عمل می‌کند.

۵. آبگیری (Draining)

- پس از نمک‌زنی، تخم‌ها روی صافی یا پارچه گذاشته می‌شوند تا آب اضافی خارج شود.
- این کار از تجمع آب و کاهش کیفیت جلوگیری می‌کند.

۶. بسته‌بندی

- دانه‌های خاویار در قوطی‌های فلزی یا شیشه‌ای استریل ریخته می‌شوند.
- برای بسته‌بندی صادراتی، معمولاً از قوطی‌های خلأ یا تحت گاز بی‌اثر (مانند نیتروژن) استفاده می‌شود.

۷. نگهداری

- دمای مناسب نگهداری: ۰ تا ۲ درجه سانتی‌گراد که در این شرایط خاویار تازه چند هفته ماندگاری دارد.
- برای ماندگاری طولانی‌تر = انجماد خاویار انجام می‌شود.

S.Bahare Mirpourian

خاویار

ویژگی‌های خاویار مرغوب ✨

- دانه‌ها یکنواخت، سالم و شفاف.
- بدون بوهای نامطبوع (فقط بوی ملایم دریا).
- طعم مطبوع، بدون شوری بیش از حد.
- رنگ متنوع بسته به گونه: سیاه، خاکستری، قهوه‌ای روشن، طلایی.

S.Bahare Mirpourian